

безчестното мѣсто. А руския Царь го взелъ, нищо не казалъ, турилъ го на столътъ и заповѣдалъ да му направятъ златно санджче. Послѣ положилъ въ него коранътъ, заключилъ го, и пакъ безъ да продума нѣщо оставилъ санджчето при себе си на столътъ, а ключътъ скрилъ. Турцитѣ отдаватъ голѣмо, тайнствено значение на това, дѣто руския Царь не казалъ нито една дума, и сж убѣдени до сега че заради това почитително отнасяние съ коранътъ, Пророкътъ никогашъ нѣма да вреди на Русситѣ когато иматъ война съ Турцитѣ. « Никой другъ насъ не може да побѣди освѣнь Русситѣ » по нѣкога въ радостното си врѣме Турцитѣ говоряли на Българитѣ. Думата « Московъ » е за Турцитѣ — страшна дума, която лесно произвежда между тѣхъ паника. Съ тая дума тѣ плашатъ дѣцата си, когато се заинатятъ; това име тѣ отдаватъ на неприятелскитѣ войски когато храбро се биждатъ. Когато младитѣ турци се хвалятъ и общаватъ да побѣдятъ Русситѣ, то старцитѣ недовѣрчиво клатятъ глава и говорятъ: не, Московеца не може да се надвие. Колкото пѣти е воевалъ съ насъ, той всегда е зималъ нашитѣ области една слѣдъ друга. — Колкото успокойтелно и да дѣйствуваха подобни разказвания, но ние прекарвахме въ Габрово безпокойни дни и нощи, понеже бѣше невъзможно да се откаже опасността на нашето положение въ това мѣсто, неможахме съвсѣмъ да забравимъ за неприятеля. За него се говореше постоянно; въображението се напруга и ни исписва различни ужаси. Виропемъ, ние бѣхме убѣдени, че опасността не можеше да настѣпи ненадѣйно и минутно, и заради това лѣгахме съ ношни дрехи въ постелята, и като за-